

Εκδήλωση του Συλλόγου «Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης» για τα 200 χρόνια από την Έξοδο του Μεσολογγίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στην αίθουσα της Περιφερειακής Ενότητας Αιτωλοακαρνανίας, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2026, το απόγευμα η επετειακή εκδήλωση του Συλλόγου Γονέων, Κηδεμόνων και Φίλων Αυτιστικών Ατόμων «[Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης](#)», η οποία ήταν αφιερωμένη στην επέτειο της συμπληρώσεως 200 ετών από την ηρωική [Έξοδο του Μεσολογγίου](#) και ήταν ενταγμένη στο επετειακό πρόγραμμα εκδηλώσεων της [Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) για το έτος 2026.

Αρχικά, η κα **Λήδα Γαλανοπούλου, Υπεύθυνη του Γραφείου Επιστολογραφίας της Ιεράς Μητροπόλεως**, η οποία επιμελήθηκε την παρουσίαση της εκδήλωσης, αναφέρθηκε στην λειτουργία του Συλλόγου «Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης», λέγοντας:

«Ο Σύλλογος Γονέων, Κηδεμόνων και Φίλων Αυτιστικών Ατόμων «Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης», είναι ένας Σύλλογος που από το 2010 αγωνίζεται αδιάκοπα για το δικαίωμα των παιδιών με αυτιστική διαταραχή σε μια αξιοπρεπή ζωή, με κορυφαίο στόχο τη δημιουργία της Στέγης Υποστηριζόμενης Διαβίωσης, εδώ στο Μεσολόγγι, την υλοποίηση της οποίας πρόσφατα επισφράγισαν διά των υπογραφών τους, ο Επίσκοπός μας, κ. Δαμασκηνός, με τον Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος, κ. Νεκτάριο Φαρμάκη.

Ο Σύλλογος δεν είναι απλώς ένα σωματείο• είναι μια χριστιανική διακονία που θέτει στο επίκεντρο τον άνθρωπο με αυτισμό και την οικογένειά του.

Κύριο μέλημα είναι η στήριξη των ατόμων με αυτισμό, εξασφαλίζοντάς τους το δικαίωμα στη διά βίου διαμονή και εκπαίδευση. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη μέριμνα για εκείνη τη δύσκολη στιγμή που οι άνθρωποι αυτοί θα χάσουν τα φυσικά τους στηρίγματα επιβίωσης, προσφέροντάς τους ένα ασφαλές και στοργικό λιμάνι.

Η ταυτότητα του Συλλόγου κινείται σε τρεις άξονες:

Ο Χριστοκεντρικός Χαρακτήρας: Πηγή έμπνευσης και δύναμης είναι ο ίδιος ο Χριστός. Κάθε δράση δεν επιδιώκει την κοινωνική προβολή, αλλά την ουσιαστική ανακούφιση των αυτιστικών αδελφών μας.

Το Εκκλησιαστικό Φρόνημα: Λειτουργεί κάτω από τις ευλογίες της Αγίας μας Εκκλησίας, διότι η εκκλησιαστική ταυτότητα εγγυάται τη γνησιότητα των σκοπών τους.

Ο Ανιδιοτελής Εθελοντισμός: Ο Σύλλογος στηρίζεται στη θυσιαστική αγάπη των εθελοντών του. Είναι άνθρωποι που προσφέρουν χρόνο, κόπο και πόρους, λησμονώντας τον εαυτό τους για να υπηρετήσουν τον πλησίον.

Το Όραμά τους είναι μια κοινωνία φιλική προς τον Αυτισμό. Γι' αυτό, σας καλούμε να αγκαλιάσετε αυτή την προσπάθεια, η οποία με αγάπη επιδιώκει να μετατρέψει την καθημερινότητα των αυτιστικών αδελφών μας σε αξιοπρεπή διαβίωση».

Ακολούθησε η παρουσίαση του τελευταίου βιβλίου του Γραμματέα του Συλλόγου κ. Κωνσταντίνου Δημόπουλου με τίτλο «Οι Κριματισμένοι» από τον **κ. Φώτιο Μάλαινο, Θεολόγο - Φιλολόγο - τέως Λυκειάρχη.**

Ο κ. Μάλαινος με ενάργεια κατέθεσε μια εμπεριστατωμένη και λεπτομερή παρουσίαση του βιβλίου. Ανέδειξε με σαφήνεια τα πρόσωπα και, δη, τον κεντρικό ήρωα, τον Μικρό Πλούταρχο, καθώς και τη στενή σχέση του με τον φροντιστή πατέρα, η οποία αποτυπώνεται στο αφαιρετικό, πλην όμως μεστό νοημάτων, εξώφυλλο.

Διέτρεξε όλα τα κεφάλαια δίνοντας στο κοινό μια γενική ιδέα του περιεχομένου τους, επικεντρώνοντας στις εναγώνιες προσπάθειες της οικογένειας για σωστή διάγνωση και ενημέρωση σχετικά με τις κατάλληλες τεχνικές φροντίδας και προστασίας του γιου τους.

Ο ομιλητής δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στις κοινωνικές αντιδράσεις της μικρής πόλης όπου διαβιούσε η οικογένεια, καθώς πολλοί συμπολίτες αδυνατούσαν να αντιληφθούν τη διαφορετικότητα του Μικρού Πλούταρχου, με αποτέλεσμα να εκδηλώνονται αμήχανες, επιφυλακτικές, ενίοτε, δε, και εχθρικές συμπεριφορές προς τον αυτιστικό νέο.

Ο κ. Μάλαινος, υπό την ιδιότητα του φιλόλογου, σχολίασε και τις λογοτεχνικές αρετές του έργου, εμβαθύνοντας περισσότερο στην περίτεχνη γλώσσα του συγγραφέα, στην παράθεση πλήθους αποφθεγμάτων εντός του κειμένου και στη γενική εικόνα του βιβλίου, η οποία, σύμφωνα με τον ομιλητή, χαρακτηρίζεται από

αρτιότητα και συνοχή.

Στο δεύτερο μέρος το μουσικό σχήμα Psalterio Ensemble παρουσίασε την μουσικοθεατρική παράσταση «Εξόδου Μνήμες». Την καλλιτεχνική επιμέλεια είχε ο κ. Χρήστος Ζήσης, στην ερμηνεία ήταν η κα Χριστίνα Τσουραπούλη, στην αφήγηση ο κ. Παναγιώτης Μυλωνάς, ενώ έπαιξαν οι μουσικοί: κ. Παντελής Αναστασόπουλος (κανονάκι), κ. Θανάσης Μπλέτσας (κλαρίνο και τραγούδι), κ. Χρήστος Ζήσης (κιθάρα και τραγούδι) και κ. Γιώργος Λιούλιος (κρουστά).

Παραδοσιακούς χορούς χόρεψαν μέλη του χορευτικού Συλλόγου «Άγιος Συμεών» της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου.

Την εκδήλωση έκλεισε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός**, με τον ακόλουθο χαιρετισμό:

«Σήμερα δεν συγκεντρωθήκαμε απλώς για να παρακολουθήσουμε μια καλλιτεχνική εκδήλωση. Συγκεντρωθήκαμε για να σταθούμε απέναντι σε ένα από τα πιο ηχηρά γεγονότα της ιστορικής μας μνήμης: την Έξοδο του Μεσολογγίου και να αναρωτηθούμε τί σημαίνει αυτή η Έξοδος για εμάς, σήμερα.

Ο τίτλος της παράστασης, «Εξόδου μνήμες», υποδηλώνει κάτι βαθύτερο από μια ιστορική αφήγηση. Μιλά για τη μνήμη όχι ως παρελθόν, αλλά ως ζωντανή παρουσία. Για μνήμες που δεν ανήκουν μόνο στους νεκρούς, αλλά βαραίνουν τους ζωντανούς. Μνήμες που δεν ζητούν απλώς τιμή, αλλά ευθύνη.

Τότε, στο Μεσολόγγι, άνθρωποι εξαντλημένοι από την πείνα, την πολιορκία και την απώλεια, βρέθηκαν μπροστά σε ένα αδιανόητο δίλημμα: παράδοση ή έξοδος. Ζωή χωρίς ελευθερία ή θάνατος με αξιοπρέπεια. Σήμερα, δύο αιώνες μετά, δεν βιώνουμε πολιορκία με όπλα και τείχη. Ζούμε όμως σε έναν κόσμο όπου άλλες μορφές πολιορκίας είναι παρούσες: η αποξένωση, η αδιαφορία, ο φόβος και η καχυποψία, η απώλεια της συλλογικότητας και η εύκολη παραίτηση. Τότε, οι άνθρωποι του Μεσολογγίου έδρασαν μαζί. Σήμερα, συχνά πορευόμαστε μόνοι. Τότε, η κοινότητα στάθηκε ως ένα σώμα. Σήμερα, πολλές φορές ξεχνάμε πόση δύναμη έχει το «εμείς». Κι όμως, η Έξοδος δεν μας μιλά μόνο για τον θάνατο. Μας μιλά για την επιλογή. Για εκείνη τη στιγμή που ο άνθρωπος, ακόμα και στο

απόλυτο σκοτάδι, επιλέγει να μην απαρνηθεί τις αξίες του.

Αντιπαραβάλλοντας το τότε με το τώρα, δεν επιδιώκουμε να εξισώσουμε καταστάσεις. Επιδιώκουμε να κατανοήσουμε στάσεις ζωής. Η Έξοδος του Μεσολογγίου μας θυμίζει ότι η ελευθερία δεν είναι δεδομένη, ούτε αυτονόητη.

Ότι η αξιοπρέπεια δεν μετριέται με την άνεση, αλλά με τη στάση απέναντι στον άλλον άνθρωπο. Ότι η κοινωνία κρίνεται από το πώς στέκεται δίπλα στους πιο αδύναμους.

Και εδώ η μνήμη συναντά το παρόν. Ζούμε σε μια εποχή όπου πολλοί άνθρωποι βιώνουν τον αποκλεισμό — όχι πίσω από τείχη, αλλά πίσω από κοινωνικά στερεότυπα, οικονομικές δυσκολίες, αναπηρίες, διαφορετικότητες. Σε μια εποχή που η έννοια της αποδοχής και της συμπερίληψης δεν είναι αυτονόητη, αλλά διεκδικούμενη.

Η Έξοδος μάς καλεί να αναρωτηθούμε:

Ποιές είναι οι σημερινές μας έξοδοι;

Από τί καλούμαστε να εξέλθουμε ως κοινωνία;

Από την αδιαφορία; Από τον φόβο; Από τη σιωπή;

Ίσως η σημερινή έξοδος να μην απαιτεί όπλα, αλλά ενσυναίσθηση. Να μην απαιτεί θυσία ζωής, αλλά θυσία βολής. Να μην οδηγεί στο θάνατο, αλλά στη βαθύτερη κατανόηση του ανθρώπου.

Γι' αυτό και η τέχνη έχει τόσο κρίσιμο ρόλο.

Μέσα από τη μουσική και το θέατρο, οι μνήμες μεταμορφώνονται σε βίωμα. Μας επιτρέπουν να μην παρακολουθούμε απλώς την ιστορία, αλλά να τη νιώθουμε. Η αποψινή παράσταση δεν αναπαριστά μόνο το παρελθόν. Το συνομιλεί με το παρόν. Και μας καλεί να πάρουμε θέση.

Κλείνοντας, θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές που με σεβασμό, ευαισθησία και καλλιτεχνική ευθύνη ζωντανεύουν αυτές τις μνήμες.

Θα ήθελα, σε αυτό το σημείο, να εκφράσω τις θερμότερες ευχαριστίες μας στον Σύλλογο Γονέων – Κηδεμόνων και Φίλων Αυτιστικών Ατόμων «Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης», για την πρωτοβουλία, την ευαισθησία και τη διαρκή προσφορά του στον άνθρωπο και στην κοινωνία. Με τη δράση του αποδεικνύει έμπρακτα, ότι η

μνήμη, η αλληλεγγύη και η συμπερίληψη δεν είναι απλώς έννοιες, αλλά καθημερινή στάση ζωής. Ιδιαίτερη ευγνωμοσύνη οφείλουμε στον Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Μητροπόλεώς μας, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμ. Ιωσήφ Ζωγράφο για την πνευματική του στήριξη, την καθοδήγηση και τη διαρκή παρουσία του, που εμπνέει, ενώνει και ενδυναμώνει κάθε προσπάθεια με επίκεντρο τον άνθρωπο και την αξιοπρέπειά του.

Θα ήθελα, στο σημείο αυτό, να εκφράσω τις ιδιαίτερες και θερμές μας ευχαριστίες στον κ. Φώτιο Μάλαινο για την ουσιαστική, μεστή και εμπνευσμένη παρουσίαση του βιβλίου «Οι Κριματισμένοι», μια παρουσίαση που δεν περιορίστηκε στην απλή αναφορά στο έργο, αλλά ανέδειξε το ιστορικό, ηθικό και ανθρώπινο βάθος του, δίνοντάς μας πολύτιμα ερεθίσματα σκέψης και μνήμης.

Ιδιαίτερη τιμή και βαθιά ευγνωμοσύνη οφείλουμε στον συγγραφέα του βιβλίου, τον αξιότιμο κ. Κωνσταντίνο Δημόπουλο, όχι μόνο για το σημαντικό συγγραφικό του έργο, αλλά και για την πολυετή, συνεπή και ανιδιοτελή προσφορά του στον Σύλλογο. Η διαχρονική παρουσία και η δράση του αποτελούν σταθερό πυλώνα στήριξης, έμπνευσης και προσφοράς, επιβεβαιώνοντας έμπρακτα, ότι ο πολιτισμός και η κοινωνική ευθύνη πορεύονται μαζί.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνουμε επίσης στα μέλη του χορευτικού Συλλόγου «Άγιος Συμεών» της Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου και στο μουσικό σχήμα Psalterio, για την εξαιρετική καλλιτεχνική τους παρουσία, με την οποία συνέβαλαν καθοριστικά στη δημιουργία μιας ατμόσφαιρας βαθιάς συγκίνησης και στοχασμού, ενισχύοντας με τη μουσική τους το νόημα και το συναίσθημα της εκδήλωσης.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω και την κα Λήδα Γαλανοπούλου για την άρτια, ουσιαστική και με σεβασμό παρουσίαση της εκδήλωσης, καθώς και για τον διακριτικό αλλά καθοριστικό ρόλο της στον συντονισμό της, συμβάλλοντας στην ομαλή ροή και την επιτυχία της αποψινής βραδιάς.

Με την προσπάθειά τους μας υπενθυμίζουν ότι η ιστορία δεν τελειώνει — συνεχίζεται μέσα από τις επιλογές μας.

Ας φύγουμε σήμερα από εδώ λίγο πιο σιωπηλοί, αλλά και λίγο πιο συνειδητοί.

Ας κρατήσουμε τις μνήμες της Εξόδου όχι ως βάρος, αλλά ως φάρο.

Γιατί κάθε εποχή έχει το δικό της Μεσολόγγι.

Και κάθε γενιά καλείται να επιλέξει τη δική της “έξοδο”.

Σας ευχαριστώ».

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την απονομή των αναμνηστικών μεταλλίων στους ομιλητές και τους συντελεστές.

